

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 21 maja 2010 r.

skargi Z. L., R. A., A. B.-C., C. D.-M., Z. E., R. M., K. K., R. S., L. K., M. J.-C. i A. D.

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego

z dnia 21 kwietnia 2005 r., sygn. akt II CK (...)

wydanym w sprawie z powództwa Z. L., R. A., A. B.-C., M. J. - C., C. D.-M., K. K., K. P.,
R. M. i R. S.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko – Własnościowej „O.(...)” w P.

z udziałem interwenientów ubocznych po stronie pozwanej: W. C., R. N., M. W., A. K.,
(...) o uchylenie uchwał,

**odrzuca skargę oraz zasądza od skarżących na rzecz pozwanej Spółdzielni kwotę
180 (sto osiemdziesiąt) zł oraz na rzecz interwenientów ubocznych kwotę 180 (sto
osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanych skargą
o wznowienie postępowania.**

Uzasadnienie

Powodowie, wnosząc w skardze z dnia 19 stycznia 2010 r. o wznowienie postępowania w sprawie, w której Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2005 r. oddalił kasacje powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2004 r., jako podstawy skargi wskazał art. 412 § 3 i art. 401 pkt 2 k.p.c. Uzasadniając drugą z wymienionych podstaw wznowienia skarżący podnieśli, że „pозwana Spółdzielnia nie

była należycie w całym procesie reprezentowana przez wszystkich jej pełnomocników, jak i nie miała legitymacji procesowej. Uzasadniając zachowanie terminu do wniesienia skargi skarżący podali, że „o braku w sprawie należytej reprezentacji po stronie pozwanej i o braku jej zdolności procesowej dowiedzieli się dopiero, gdy inny członek pozwanej Spółdzielni udzielił powodom w dniu 13 listopada 2009 r. ogólnej informacji o posiadaniu dokumentów o niezgodnym z prawem i prawnie nieskutecznym wyborze Zarządu pozwanej Spółdzielni...”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawa wznowienia przewidziana w – notabene uchylonym – art. 412 § 3 k.p.c. w ogóle nie została uzasadniona przez skarżących, co usprawiedliwia pominięcie rozważań w tym zakresie.

Skarżący żądali wznowienia postępowania także z powodu nieważności wywołanej brakiem należytej reprezentacji strony pozwanej (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Skarga o wznowienie postępowania z powodu nieważności wywołanej brakiem należytej reprezentacji (art. 401 pkt 2 k.p.c.) przysługuje w terminie wskazanym w art. 407 k.p.c. tylko tej stronie, która była nienależycie reprezentowana i przez to ona sama lub jej organ lub ewentualny przedstawiciel ustawowy nie wiedzieli o toczącym się postępowaniu. Tylko taka strona może znaleźć się w sytuacji, o której mowa w art. 407 k.p.c., tylko bowiem do takiej strony może odnosić się sformułowanie „dowiedziała się o wyroku”. W przeciwnym razie nie byłoby w ogóle możliwe obliczanie terminu przewidzianego w art. 407 § 1 *in fine* k.p.c. Powodowie nie znaleźli się w takiej sytuacji, nie mogą więc opierać skargi o wznowienie na tej podstawie, co oznacza, że wskazany przez nich sposób obliczania terminu do wniesienia skargi nie mógł mieć zastosowania. W odniesieniu do wskazanych jako skarżących – Z. E. i A. D. skarga podlegała odrzuceniu także z tego powodu, że osoby te nie są objęte zaskarżonym orzeczeniem. Nie budzi wątpliwości, że skargę o wznowienie postępowania może wnieść tylko strona, która została wymieniona w prawomocnym wyroku, nie ma zaś takiego uprawnienia podmiot – wprowadzie pierwotnie pozwany – ale nie objęty zaskarżonym skargą wyrokiem (wyrok SN z dnia 9 stycznia 1998 r., III CKN 315/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz.125).

Z przytoczonych względów skargę należało odrzucić (art. 410 § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c.